

тъхъ заедно поетът нарекъл: „чудни хипемолги, галактофаги и абии, най-справедливи хора“; абии (*ἀβῖοι*) ги нарекъл най-вече затова, защото живѣять безъ жени, като смѣталь дѣвствения животъ за половина животъ, както и домътъ на Протесилая се нарича отъ поета полуцѣненъ, защото Протесилай биль вдовецъ¹⁷⁾). Мизитъ поетът нарича „изкусни въ близъкъ бой“ защото, като добри войници, сѫ непобѣдими. Най-послѣ въ триадесетата пѣсень на Илиадата трѣвало да сепише *Μοισῶν τ' ἀγχεμάχου* вмѣсто *Μοισῶν τ' ἀγχεμάχου*.

4. Излишно е, може би, да измѣняваме едно четене, прието отъ толкова години прѣди настъ; защото много е по-вѣроятно, че тѣ по-рано сѫ се наричали мизи (*Μύσοι*), а сега се наричатъ съ друго име (*Μοισῶν*); абииятъ пѣкъ не можемъ за приемемъ толкова за дѣвственици, колкото за бездомници и живущи въ кола. Тѣй като несправедливоститъ се пораждатъ главно отъ договори и отъ печалба на пари, то тия, които живѣять просто и съ малко нужди, могатъ да се нарекатъ, разбира се, най-справедливи. Затова и философитъ, считайки справедливостта много близка до скромността, сѫ радѣли най-много за простъ и самодоволенъ животъ; нѣкои отъ тѣхъ дори сѫ отишли въ умѣреността до крайность, та почнали да живѣять по цинически начинъ. А че живѣять безъ жени, затова поетът не ни дава никакво указание, нито изобщо за тракитъ, нито частно за гетитъ. Достатъчно е да обѣрнемъ внимание на това, чо казва за тѣхъ Менандъръ¹⁸⁾ и което мисля, не е измислено отъ него, а е взето отъ историята: „всички траки, а най-вече ние гетитъ (защото признавамъ, че и азъ самъ произхождамъ отъ тамъ), не сме твърдѣ въздържани“ и малко по-долѣ навежда примѣръ за невъздържаността имъ къмъ женитѣ: „защото у настъ никой не взима по-малко отъ 10, 11, 12 жени, нѣкои —дори и повече. Ако умре нѣкой, който е ималъ само четири или петь, то се нарича у настъ безбраченъ, нещастенъ, нежененъ“. Това се подтвърждава и отъ други.¹⁹⁾ И тѣй невѣроятно е, едини и сѫщи хора да считатъ живота безъ много жени за нещастенъ и сѫщеврѣменно да смѣтатъ честенъ и справедливъ той, който живѣялъ безъ жени. По

¹⁷⁾ Илиада II, 701.

¹⁸⁾ Атийски поетъ, най-видниятъ прѣдставителъ на новата комедия; ср. Ал. Балабановъ, ист. на клас. литер. 46.

¹⁹⁾ Ср. Г. И. Кацаровъ, цит. съч. стр. 9 сл.